EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 12.6.2024
COM(2024) 244 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om delegeringen av den befogenhet att anta delegerade akter som tilldelats kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014

1. Inledning

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011[1] antogs den 8 juni 2016. Förordning (EU) 2016/1011 har därefter ändrats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2089[2], Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2175[3], Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/168[4] och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2869[5].

Genom förordning (EU) 2016/1011 infördes en gemensam ram för att säkerställa att de index som används antingen som referensvärden i finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat i unionen är rättvisande och inte utsätts för otillbörlig påverkan.

I enlighet med artikel 49.1 i förordning (EU) 2016/1011 har kommissionen befogenhet att anta delegerade akter.

Med avseende på artiklarna 3.2, 13.2a, 19a.2, 19c.1, 20.6, 24.2, 27.2b, 33.7, 51.6 och 54.3 i förordning (EU) 2016/1011 fastställer artikel 49.2 i förordning (EU) 2016/1011 att befogenheten att anta delegerade akter ska ges till kommissionen för en period på fem år som kan förlängas genom tyst medgivande med ytterligare en period av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga. Femårsperioden löpte ursprungligen från den 30 juni 2016 till den 30 juni 2021. Genom förordning (EU) 2019/2089 ändrades artikel 49.2 så att befogenhet för närvarande ges från och med den 10 december 2019 till den 10 december 2024, och så att ett krav på att utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet lades till. Den här rapporten syftar till att fullgöra det kravet.

---

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1011/oj–65).

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2089 av den 27 november 2019 om ändring av förordning (EU) 2016/1011 vad gäller EU-referensvärden för klimatomställning, EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet och hållbarhetsrelaterade upplysningar för referensvärden (EUT L 317, 9.12.2019, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2089/oj).

[3] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2175 av den 18 december 2019 om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och förordning (EU) 2015/847 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel (EUT L 334, 27.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2175/oj).

[4] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/168 av den 10 februari 2021 om ändring av förordning (EU) 2016/1011 vad gäller undantag för vissa referensvärden för avistaväxelkurser för tredjelandsvalutor och fastställande av ersättningar för vissa referensvärden som ska upphöra och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 49, 12.2.2021, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/168/oj).

[5] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2869 av den 13 december 2023 om ändring av vissa förordningar vad gäller inrättandet av den europeiska gemensamma åtkomstpunkten och denna åtkomstpunkts funktionssätt (EUT L, 2023/2869, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2869/oj).

2. Rättslig grund

Enligt artikel 49.2 i förordning (EU) 2016/1011 ska kommissionen utarbeta en rapport om delegeringen av de befogenheter som avses i den bestämmelsen före utgången av den period på fem år för vilken befogenheterna har tilldelats.

3. Utövande av delegeringen

3.1. Samråd före antagande

Under arbetet med de delegerade akterna samrådde kommissionen med Europeiska värdepapperskommitténs expertgrupp (EG ESC), i enlighet med artikel 49.4 i förordning (EU) 2016/1011. Alla medlemsstater inbjöds att utse experter som skulle delta i dessa samråd, och Europaparlamentet inbjöds likaså att delta.

Kommissionen tog hänsyn till de synpunkter som lades fram i dessa samråd vid utarbetandet av de slutliga versionerna av de delegerade akterna. Kommissionen informerade även regelbundet medlemmarna i EG ESC om de framsteg som gjorts med utkasten till delegerade akter.

Så snart kommissionen antagit en delegerad akt delgavs Europaparlamentet och rådet samtidigt denna, vilket innebar att den period för invändningar som avses i punkt 3.2 nedan började löpa.

3.2. Delegerade akter som har antagits

Under rapporteringsperioden mellan den 10 december 2019 och den 10 december 2024 utövade kommissionen sina delegerade befogenheter genom att anta de delegerade akter som det hänvisas till i tabellen nedan. Innan rapporteringskravet infördes hade kommissionen redan antagit delegerade akter i enlighet med artiklarna 3.2, 20.6 a, 20.6 c och 51.6 i förordning (EU) 2016/1011[6].

Delegerad akt	**Befogenheter**
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1816[7]	Artikel 13.2a
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1818[8]	Artikel 19a.2 Artikel 19c.1
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1817[9]	Artikel 27.2b

[6] Före den nuvarande referensperioden hade kommissionen redan antagit fyra delegerade akter vad gäller befogenheterna enligt artiklarna 3.2, 20.6 a, 20.6 c och 51.6 i förordning (EU) 2016/1011.

[7] Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1816 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller redogörelsen i referensvärdesdeklarationen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i alla referensvärden som tillhandahålls och offentliggörs (EUT L 406, 3.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/1816/oj).

[8] Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1818 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimistandarder för EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet (EUT L 406, 3.12.2020, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/1818/oj).

[9] Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1817 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimiinnehållet i redogörelsen för hur

3.3. Invändningar mot delegerade akter

Enligt artikel 49.6 och 49.6a i förordning (EU) 2016/1011 kan Europaparlamentet eller rådet göra invändningar mot en delegerad akt inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs, och denna period kan förlängas med ytterligare tre veckor på Europaparlamentets eller rådets initiativ. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt inom denna tidsperiod träder akten inte i kraft. Varken Europaparlamentet eller rådet gjorde invändningar mot någon av de delegerade akter som nämns i avsnitt 3.2.

3.4. Behov av att förlänga befogenheten att anta delegerade akter

Ett antal delegerade akter har antagits i nuläget, men de befogenheter som anges i tabellen nedan har hittills inte använts.

Delegerade akter	**Befogenheter**
Delegerad akt för att se över de beräkningsmetoder som används för att fastställa de tröskelvärden som avses i artikel 20.1 mot bakgrund av marknads-, prissättnings- och regleringsutvecklingen samt hur lämpligt det är att klassificera referensvärden där det totala värdet av finansiella instrument, finansiella avtal eller investeringsfonder som hänvisar till referensvärdena ligger nära tröskelvärdena	Artikel 20.6 b
Delegerad akt för att se över de beräkningsmetoder som används för att fastställa de tröskelvärden som avses i artikel 24.1 a mot bakgrund av marknads-, prissättnings- och regleringsutvecklingen samt hur lämpligt det är att klassificera referensvärden där det totala värdet av finansiella instrument, finansiella avtal eller investeringsfonder som hänvisar till referensvärdena ligger nära tröskelvärdet	Artikel 24.2
Delegerad akt avseende åtgärder för att fastställa de villkor mot bakgrund av vilka de relevanta behöriga myndigheterna får bedöma huruvida det finns ett objektivt skäl för att tillhandahålla ett referensvärde eller en familj av referensvärden i ett tredjeland och för att godkänna dem för användning i unionen	Artikel 33.7
Delegerad akt för att förlänga den period på 42 månader som avses i artikel 51.2 med 24 månader, om den rapport som avses i punkt 1 b i artikel 54 styrker att övergångsordningen för registrering enligt artikel 51.2 inte är till nackdel för en gemensam europeisk tillsynsordning	Artikel 54.3

faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i referensvärdesmetoden (EUT L 406, 3.12.2020, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/1817/oj).

och en konsekvent tillsynspraxis och de behöriga myndigheternas arbetssätt	

Skälen till att dessa delegerade akter ännu inte har antagits varierar.

- De delegerade akter som ska antas inom ramen för de befogenheter som fastställs i artiklarna 18a.3, 30.2a, 30.3a och 33.7 i förordning (EU) 2016/1011 avser reglerna om användning av referensvärden från länder utanför EU i unionen. Det datum då reglerna ska börja tillämpas har senarelagts flera gånger, senast till den 31 december 2025, på grund av att det blev uppenbart att en begränsning av tillgången till referensvärden från länder utanför EU skulle ha en negativ inverkan på enheter under tillsyn i unionen som använder sådana referensvärden[10]. Eftersom det ännu inte är obligatoriskt att tillämpa reglerna vad gäller användning av referensvärden från tredjeländer i EU gjordes bedömningen att det var för tidigt att anta delegerade akter inom ramen för dessa befogenheter.

- När det gäller de delegerade akter som ska antas inom ramen för de befogenheter som fastställs i artiklarna 20.6 b och 24.2 har kommissionen i samband med sina regelbundna kontakter med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och nationella behöriga myndigheter inte uppmärksammats på några praktiska svårigheter med att tillämpa de kvantitativa tröskelvärden på 500 miljarder euro och 50 miljarder euro som utgör gränserna för vilka referensvärden som betraktas som kritiska, signifikanta respektive icke-signifikanta. Kommissionen ansåg därför att det inte fanns något behov av att se över beräkningsmetoden för att fastställa de olika kvantitativa tröskelvärdena i förordning (EU) 2016/1011 och har inte antagit delegerade akter i det avseendet. Kommissionen kommer att göra det om omständigheterna förändras.

- Den delegerade akt som ska antas inom ramen för den befogenhet som fastställs i artikel 54.3 gäller en förlängning av den period på 42 månader som avses i artikel 51.2 med 24 månader för tillämpningen av förordning (EU) 2016/1011 på administratörer av referensvärden som etablerades i unionen före 2020. Denna befogenhet har inte använts, vilket innebär att den övergångsperiod som skulle ha kunnat förlängas nu har löpt ut och att befogenheten är obsolet.

Eftersom kommissionen har föreslagit att artikel 24 i förordning (EU) 2016/1011[11] ska ändras och Europaparlamentet därefter har föreslagit ändringar av artikel 33[12] är det för närvarande

[10] Genom förordning (EU) 2019/2089 senarelades tillämpningen till den 31 december 2022. Genom förordning (EU) 2021/168 senarelades tillämpningen till den 31 december 2024, och en möjlighet till ytterligare senareläggning genom en delegerad akt från kommissionen infördes. Den 14 juli 2023 antog kommissionen delegerad förordning (EU) 2023/2222 om förlängning av den övergångsperiod som fastställs för referensvärden från tredjeländer i artikel 51.5 i förordning (EU) 2016/1011.

[11] Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2016/1011 vad gäller tillämpningsområdet för reglerna för referensvärden, användningen i unionen av referensvärden som tillhandahålls av en administratör belägen i ett tredjeland och vissa rapporteringskrav, COM(2023) 660 final.

[12] Betänkande om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2016/1011 vad gäller tillämpningsområdet för reglerna för referensvärden, användningen i unionen av referensvärden som tillhandahålls av en administratör belägen i ett tredjeland och vissa rapporteringskrav, A9-0076/2024.

osäkert huruvida och i vilken utsträckning de befogenheter som anges i dessa artiklar kommer att ändras i den reviderade förordningen[13].

4. Slutsats

Mot bakgrund av förklaringen i avsnitt 3 anser kommissionen att det finns ett tydligt behov av att genom tyst medgivande förlänga delegeringen av befogenhet enligt artikel 49.2 i förordning (EU) 2016/1011 med ytterligare en period på fem år.

Kommissionen uppmanar Europaparlamentet och rådet att ta del av denna rapport.

[13] De interinstitutionella förhandlingarna väntas inledas under den nya lagstiftningscykeln efter valet den 6–9 juni 2024.